

Kar Beyazı

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 05 Ocak 2016

Seni yalnız seni dedirten,
Aşk ki kar beyazı.
Geceme kar esintiyle geldi şiir,
Dindi bugün Ankara'nın ayazı.
Tutunacak bir dalım var çiçeği sen olan.
Yitirdiğim sandığım şeyleri bulduğum,
Siyah gözlerin, ipeksi ellerin, saçının bükümleri
Pıtraklı diyarlardan kar beyazına taşıdı beni.

O korkular kaygılar,
Şimdi kayboldular.
"Yel eser umutlar savrulur gider"
Yel eser umutlar döner
Ve sevincin o cıvıl cıvıl kuşu,
Yeniden öter.
Zamanı durdurur,
Gülümseyen gözler.

Uyanıp uyanıp yine dalarım bu güzel rüyaya.
Dualar ederim bir daha uyuyayım,
Bitmesin diye,
Ama uyandığımda
Ne güzel görünürsün gözüme
Şükrederim rüyanın bitişine.
Yüreğime doğan güneş kar topladı bu defa
Ve işte yağdı Ankara'ya.

Yalnızlığımı bir çiçek gibi açışının,
Her mevsim başkadır raikası.
Yeşilden beyaza dönüşün ne güzel,
Ne güzel mevsim mevsim kokuşun.
Aydınlığım da hep ismin geçer.
Bir aşk demeti ki anlatmak ne mümkün,
Bir kaç şiirle.
Bir kaç güzel sözle.

Sevginin, sevmenin aceleci tadı,
Henüz dudağımda şiir olurken
Bir başkası haydi der sıram geldi.
Gök kuşağını getirir sererler önüme,
Bir yenisi, sonra bir yenisi daha.
Susarak büyüyen bir adamın adı şiir adam olursa,
Bir şiir yapan vardır mutlaka.
Ki o sensin biliyorsun.

Senin

Büyülü bakışlarında:
Önce sıcaklar öptü yüreğimi,
Sonra yağmurlar,
Rüzgarlar.
Şimdi de kar.
Bulutlar her başını alıp gidişlerinde,
Senden bir şeyler getiriyor bana.

Seninle:

Daha bir yaşıma girmeden,
Ne çok büyüdüm.
Nice yaşamalara varım artık.
Eğer ayağım takılmazsa bir yere,
Sonsuzluğu istemek bile hakkım.
Bir mavi deniz, bir mavi gök
Bir de sen yetersin bana.

Üşüyen kuşların seyrinde,
Kendimi karda sevilere vuruşumun hatırasına,
Sımsıcak bir kardan adam yaptım bugün.
Gözleri kömür karası.
Yüreğini yüreğimle koydum,
Değsin diye yüreğine.
Ağzına bir gül ilişti dim şiirden,
Sabaha senin olur inşallah.

Şiir ve Yorum Mehmet Fikret ÜNALAN

05.01.2016 Saat 01.10

Batıkent/Ankara